

[C. F. Sørensen.]

at de er enige i alt, hvad der staar. De har søgt gennem den Repræsentation, de har i Finansudvalget og andre Udvalg, som beskæftiger sig med de Spørgsmaal, der omhandles i Finansloven, at gøre deres Meninger gældende, og man har søgt at faa dem gennemført paa en saa god Maade som muligt. Hver Gang vi Socialdemokrater har stemt for Finansloven, har vi stemt for den Forsvarsordning, der var opført paa den, selv om vi ikke var enige i den; vi har haft vort Ansvar, og vi har villigt overfor vore Vælgere taget dette Ansvar, gaaende ud fra, at Vælgerne ved helt og fuldt, at vi har gjort, hvad vi kunde gøre for at faa Militærudgifterne bragt ned, for at faa de uproduktive Udgifter bragt ned i saa stort Omfang som muligt. Derfor synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde sige det paa den Maade, han gjorde. Det er i hvert Fald ikke i Overensstemmelse med Behandlingen af Lovforslaget her paa Rigsdagen.

Jeg skal ikke forhænge denne Forhandling, idet jeg tror, at baade dette høje Tings Medlemmer og Befolkningen som Helhed ved, hvad det drejer sig om: ikke efter vor Opfattelse og heller ikke efter de sagkyndiges Opfattelse i Realiteten om en ny Militærordning, men om en militær Omplacering og en Nedskæring paa 6 Millioner de to første Aar og 3 Millioner i de kommende Aar. Det kan man ikke ændre, det ved den store Befolkning udmærket Besked med.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Der er under denne Debat vekslet Bemærkninger mellem Medlemmerne af Underudvalget om Arbejdet dér og om de forskellige Spørgsmaal, der har været fremme i Diskussionen. Det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg har kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre til de faldne Udtalelser.

Først et Par Ord til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch). Det ærede Medlem havde travlt med at faa medskyldige. Naar man fremsætter et Forslag, som man mener er noget fænomenalt, noget enestaaende, bryder man sig ikke om at have andre til at tage Del i Æren; men naar man selv har Indtrykket af, at der er noget mugent ved det, skal man have medskyldige. Det ærede Medlem syntes ivrig for at klistre os ind ved at fortælle, at vi har gjort Bemærkninger til Forslaget, og naar vi har gjort Bemærkninger, havde vi Prioritet i det og var medskyldige. Jeg vil gerne sige, at skulde man have ret meget med Forslaget at gøre, blev man medskyldig, det var ikke

Æren, men Skylden, man kom til at dele. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem med det Forslag, her foreligger, søger at finde medskyldige. Det er rigtigt, at vi har medvirket ved Udarbejdelsen, vi har medvirket i den Retning, at vi har passet paa Budgettet og de Ting, der havde med Penge at gøre. Men selve Opbygningen har vi ikke haft med at gøre.

Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger), som fremsatte nogle Udtalelser om forestaaende Nyudnævnelser indenfor Marinen, at det ærede Medlem vil jo forstaa, at jeg i hvert Fald ikke kan indlade mig paa en Diskussion herom paa nærværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem talte om — det har for Resten ogsaa andre Talere sagt —, at Flaaden var slet ikke saa daarlig. Den var ikke ubrugelig, sagde det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds, og det ærede 3die Medlem for 4de Kreds syntes egentlig, at Flaaden var god, og at de Aldersklasser, der er fastsat herhjemme, var alt for urimelig lave; en Flaade kunde godt bruges meget længere. Nu har jeg ikke Begreb om, hvor lang Tid et Krigsskib kan bruges, og det har, ved jeg, heller ikke nogen af de andre, som har deltaget i Diskussionen. Men jeg ved, at de Aldersklasser, som var Udgangspunkt for det Brorsenske Forslag, var lavere, og at der ikke er noget, Land, der har saa høje Aldersklasser som vi og mener, at et Skib kan bruges som Kampskib, naar det er saa gammelt, som vi har dem herhjemme. Jeg vil tro, at Lande som England og Frankrig har lidt Begreb om, hvor gammelt et Skib kan være, naar det skal anvendes som Kampskib, og dér erklærer man, at de slet ikke kan bruges i den Alder, vi har dem her. Jeg tror, Skibene kan bruges, men ikke som Kampskibe. Jeg tror, de kan bruges til Bevogtningsopgaver, men heller ikke til andet, absolut ikke til Kampopgaver. Lad mig blot nævne, at en af Flaadens ledende Mænd har erklæret, at hvis disse Skibe blev angrebet af en jævnbyrdig Modstander, hvad Tonnagen angaar, var det givet, at de skulde tabe, lide det, man maaske vilde kalde et forsmædeligt Nederlag. Vi kan aldrig blive angrebet af en jævnbyrdig Modstander, hvad Udstyr angaar, thi andre Lande har ikke en Flaade med et Udstyr som den danske. Vort Skyts rækker ikke nær saa langt som Skytset paa de Skibe, vi skal kæmpe med. Vore Skibe kan kun sejle halvt saa hurtigt som de Skibe, der angriber dem, og det eneste